

Svar:

Jeg vil til 2. behandling af L 231 fremsætte et ændringsforslag, hvori det ved en ændring af kursgevinstlovens § 1 tydeliggøres, i hvilket omfang konvertible obligationer er omfattet af kursgevinstlovens bestemmelser.

Som der redegøres for i ændringsforslagets bemærkninger, omfattes konvertible obligationer allerede af kursgevinstlovens § 6 B. Jeg finder det imidlertid rimeligt generelt at tydeliggøre, i hvilket omfang konvertible obligationer er omfattet af lovens bestemmelser, for derved at lette forståelsen af loven.

Spørgsmål 24:

Ad § 8, stk. 1.

Bør der ikke være ens opgørelsesprincip for koncernforbundne selskaber?

Kan følgende lade sig gøre efter de foreslåede regler?

Et moderselskab låner et datterselskab 10.000.000 kr. Renten er 0 pct., og der skal tilbagebetales 20.000.000 kr. om 15 år.

Moderselskabet bruger realisationsprincippet og skal således indtægtsføre fortjenesten om 1 år.

Datterselskabet bruger lagerprincippet og kan således løbende fratække kurstabet, uanset at der ikke betales afdrag.

Er der sambeskatningsvilkår, som forhindrer, at ovenstående kursregulering løbende kan fratækkes i sambeskatningsindkomsten?

Svar:

Ifølge eksemplet er der tale om, at moderselskabet, som i forvejen anvender et lagerprincip, efter lovforslaget kan vælge at indtægtsføre gevinsten efter et realisationsprincip.

Moderselskabet skal først indtægtsføre gevinsten på fordringen på datterselskabet på indfrielsestidspunktet efter 15 år, hvorimod datterselskabet, der anvender lagerprincippet, er berettiget til løbende at fratække kurstabet på gælden.

Anvender moderselskabet i forvejen realisationsprincippet, vil den foreslåede ændring af § 8, stk. 1, ikke bevirke en ændret indkomstopgørelse i det forespurte eksempel.

Der er ikke sambeskatningsvilkår, der forhindrer, at den løbende kursregulering fratækkes i sambeskatningsindkomsten.

Når der efter de hidtidige regler ikke har været konstateret ligningsmæssige problemer for sambeskattede koncerner, som omhandlet i spørgsmålet, skyldes det formentlig, at der efter gældende retspraksis skal ske forrentning af koncernmellemværender. Renten fastsættes som udgangspunkt til Nationalbankens diskonto på gældsstiftelsestidspunktet plus 4 pct. p.a. Med en nugældende diskonto på 9,5 pct. vil det bevirke, at moderselskabet vil få tillagt sin inkomst en årlig fikseret renteindtægt på 1,35 mio. kr. Datterselskabets indkomst vil derimod ikke blive reguleret, idet det tilskud, som rentefriheden er udtryk for, anses for opvejet af et hertil svarende rentefradrag.

På denne baggrund finder jeg ikke fornødent grundlag for, at der i disse situationer bør anvendes ens opgørelsesprincip for koncernforbundne selskaber.

Spørgsmål 31:

Ad besvarelsen af spørgsmål 18 og 19, jf. bilag 22.

Kan et selskab, der har tilgodehavende hos et selskab, hvor de to selskaber er omfattet af § 6 B, vælge at bogføre sit tilgodehavende i to mellemregninger (lånekonti), således at tilgodehavende pr. 29. maj 1991 fastfryses og der derefter bogføres løbende transaktioner på en ny mellemregning?

Hvis låneren ikke fuldt ud kan betale, bogføres betalingerne på den nye mellemregning, hvorefter tabet omfatter mellemregningskontoen pr. 29. maj 1991, og tabet er herefter ikke begrænset af reglen i § 6 B.

Kan et selskab, der har ydet to lån til samme datterselskab, selv bestemme, hvilket lån der indfries først?

Hvis der svares bekræftende til ovenstående, sætter man så ikke mange selskaber i en knibe, fordi de først nu – et år efter 29. maj 1991 – er klar over, at en sådan formel opdeling af tilgodehavende kan have stor betydning for den skattemæssige behandling?

Svar:

Der er ikke noget til hinder for, at et selskab vælger at bogføre sine tilgodehavender i et datterselskab på to mellemregninger eller lånekonti, således at det ene tilgodehavende fastfryses pr. 29. maj 1991 og efterfølgende trans-